

TORONYIRÁNY

XVI. 39.

2022. szeptember 25.

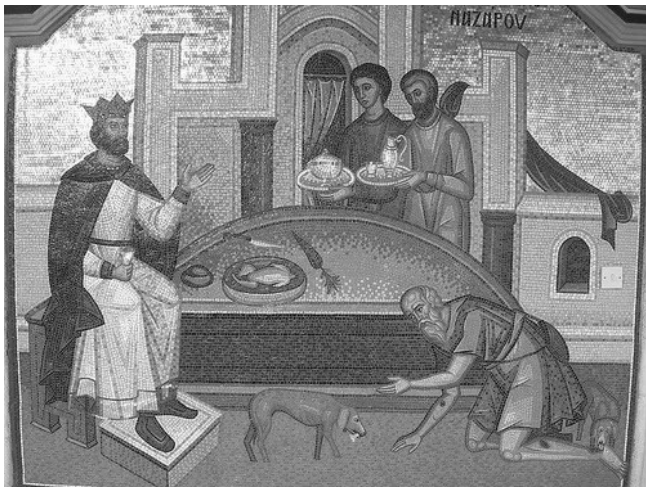

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 26. vasárnap

Elvándorlók és menekültek világnapja

Szeptember 29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok

Az igaz Isten nem az, aki bennünket itt a földön felment az igazságosság keresése és a tevékeny felebaráti szeretet kötelezettsége alól, és az igazságot és boldogságot csak az örökkévalóságra ígéri -, hanem az az igaz Isten, aki megparancsolja nekünk és megköveteli tőlünk, hogy az igazságosságot és a szeretetet ezen a világon is – sőt elsősorban ezen a világon – mindenképpen és minden erőnkől iparkodjunk megvalósítani. Az igazságot, amelyet a mennyben várunk, úgy kell értelmeznünk, mint jelen életünk igazságosságra való törekvéseinek béréit.

Franjo Seper

Imádkozzatok a szegényekért, üldözöttekért, a világon szétszóródott hontalanokért!

Imádkozzatok a biztonságban levőkért is, a búslakodókért is, hogy az Úr megnyissa füleiket és szemeiket a kétségbeesettek ínségére és segélykiáltásaira. Hogy felrzza őket, mielőtt még késő lenne! Mert végső fokon nem a szenvedők a nyomorultak, hanem azok, akik a szenvedők nyomorát tétlenül tudják nézni. A gazdagok mindig tartozásban vannak a kevésbé tehetősekkel szemben. Mert bármilyen formában kaptuk is a talentumot, az mindenképp Istennek ránk bízott vagyona, és nem személyi tulajdonunk.

Fulton Sheen

A szentmise olvasmányai

- 1. Ám 6,1a.4-7** Ámosz próféta figyelmezteti a társadalom fényűző, hedonista, parazita rétegét, hogy majd a száműzöttek élén viszik őket fogságba.
- 2. 1Tim 6,11-16** Pál apostol buzdítja Timóteust: vívja meg a hit jó harcát, és teljesítse megbízását feddhetetlenül az Úr Krisztus eljöveteleig.
- 3. Lk 16,19-31** Jézus példabeszédben ad tanítást arról, hogy a társadalmi igazságtalanságok elkövetői és elszenvetői egyaránt Istentől részesülnek az emberinél végtelenül magasabb szintű igazságszolgáltatásban.

A szívtelen gazdag és a szegény Lázár

A téma ugyanaz, mint a ravasz intéző esetében. A földi javak helytelen felhasználása, illetve a mögötte meghúzódó szeretetlenség kiteszi az embert a kárhozat veszélyének. Itt a szembeállítás még élesebb. Lázár példájában azt mutatja be, hogy Istennek gondja van olyanokra is, akiktől a földön megtagadnak minden részvétet és segítséget. Az örök élet egyetemes igazságszolgáltatást és orvoslást hoz. Egyébként ez az egyetlen eset, ahol a példabeszéd szereplőjének neve van. A Lázár és Eleazár név rövidítése, és a jelentése: Isten a segítség. A példabeszéd valójában képek sorozata. Látjuk az elbizakodott gazdag életét, aki élvezi javait, és nem zavartatja magát mások nyomorának gondolatával. Azután látjuk az elhagyott keleti koldust, aki a gazdag háza előtt üldögél, és várja, hogy valami maradékot dobjanak neki. De csak annyi enyhülete van, hogy néha a kutyák nyaldossák sebeit. A kutyák említése szándékos: a szívtelen gazdagban annyi részvét sincs, mint az állatban. Jézus nem ok nélkül tett ilyen kijelentést: Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába.

A vallásnak mindig problémája volt a földi igazságtalanság. Miért van jó sorsa a rossz embernek, és miért szenvednek az igazak? A végleges választ csak Jézus tanítása hozta. A természet egészen természet, megvannak a maga anyagi, élettani és szellemi törvényei. Az embernek is megvan a személyi szabadsága, tehát képességeit jóra és rosszra használhatja. Ez az élet úgy, ahogy van a kipróbálás, a személyes kibontakozás és az érdemszerzés ideje. Éppen fonákságai és megpróbáltatásai adnak módot arra, hogy az eredményeket gyakoroljuk. Aki ezt elmulasztja, az a túlvilágon is

megkaphatja büntetését, aki viszont megküzdött a feladatokkal, az elnyeri jutalmát. Jézus zsidó hallgatókhoz beszél, azért a túlvilágot úgy említi, mint „Ábrahám kebelét”, azaz Ábrahám asztaltársaságát, a kárhozatot pedig úgy, mint a Gehenna tüzeit. A Hinnon völgyében égették el a szemetet, s az a régi Moloch-kultusz óta különben is a tisztátalanság helyének számított, azért lehetett képe a kárhozatnak. A többi kép csupán szemléltetést szolgál. Valójában a kárhozottak nem láthatják Ábrahámot, és nem is kérhetik segítségét. Jézus inkább arra az elbizakodásra céloz, amely élt kortársaiban, hogy nekik Ábrahám miatt Isten előtt is kiváltságaik vannak (Jn 8,33). A példabeszéd a kárhozatot kínját sem akarja részletezni. A kárhozottak lelkiülete a megátalkodottság, a gög. Ők már nem keresnek közbenjárót, és főleg nem akarnak megalázkodni. A példabeszéd itt is csak egy gondolatot világít meg: a szegény Lázárt felmagasztalták, a gazdagot megalázták, s most már senki sem érez részvétet iránta. A nagy úr az üdvözültek és a kárhozottak között a jutalom vagy a büntetés örök voltát szemlélteti. Egyik állapotból a másikba nincs átmenet.

Az Ábrahámiban való bizakodás a példabeszéd második felében is visszatér. Ha már a kárhozottak nem élvezhetik segítségét, talán még vigyáz azokra, akik a földön élnek. Küldje el ezért Lázárt a gazdag ember testvéreihez, és figyelmeztesse őket, hogy térjenek jobb útra. De Ábrahám ezt sem vállalja: Ott vannak számukra Mózes és a próféták könyvei, mérítsenek hitet azokból, és életüket szabják hozzá. A mindennapi hiedelem és a csodavárás azonban új utat keres: Ha valaki a holtak közül elmenne hozzájuk, akkor bizonyára hinnének és bűnbánatot tartanának. Jézus és az egyház meggyőződése azonban ez: Ha a kinyilatkoztatásnak nem hisznek, akkor annak sem hinnének, aki a holtak közül visz hírt nekik. Az emberek valóban sokszor megkérdezik, hogy Isten miért nem ad több jelet, miért nem hívja fel jobban magára a figyelmet, miért engedi, hogy az emberek elfeledkezzenek róla? A válasz az, hogy Isten a kinyilatkoztatásban és a lelkiismeret szavában eléggé figyelmeztet az igazság keresésére, s egyetemesen kiáradó kegyelmével elég segítséget is ad hozzá. A csodákat és a jeleket csak úgy adja, mint segítő eszközöket, nem pedig úgy, mint készítő bizonyítékot. Az igazság elfogadása és az erkölcsi döntés szabad állásfoglalás marad, amelyet a meglevő motívumok alapján kell kialakítanunk. Shakespeare mutat rá Hamlet alakjában az emberben levő kettősségre. Hamlet beszélget apja szellemével, de egy koponya tanulmányozása közben kétségbe vonja, hogy van-e még valami a halál után. Az egyház is a meglevő kinyilatkoztatást hirdeti és védelmezi, s igyekszik a felmerülő nehézségeket eloszlatni, de nem imádkozik külön csodáért.

Amikor a javak helyes elosztásáról, felhasználásáról a szeretet kötelességeiről és a szociális felelősségről van szó, mi már nemcsak Mózesre és a prófétákra hivatkozunk, hanem Jézus tanítására és példájára. Ő nem gyűjtött olyan kincseket, amelyeket megemészt a rozsda és a moly, vagy amelyeket a tolvajok ellopnak, s arra is hivatkozott, hogy amit a szenvedő embereknek adunk, az annyi, mintha neki adnánk.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (8.)

CSALÁDI CSILLAGKÉP

A család az édesapával, az anyával és a gyermekkel kezdődik; a férj helyzete különbözik a feleségétől, ugyanúgy, mint ahogy különbözik az apa helyzete a férj helyzetétől. Az első gyermek megérkezése egészen új dimenziókat állít fel a házastársak között. Amikor megszületik a második gyerek, az eddigi három családtag helyzete is megváltozik. A „kiskirály” azonnal trónfosztott lesz. Teljesen más magatartásra lesz szükség viselkedésében a „zsarnok” érkezése után a szülőkkel való kapcsolatban is, akik tulajdonképpen ezt az új helyzetet engedélyezik. Az újszülött most a „csöppség” szerepét tölti be és az első gyermek szükségszerűen új helyet foglal el: kettejük közül ő a nagyobbik. Közben az újszülött is rájön, hogy ő a család „kicsije”. A második gyermek számára ennek a helyzetnek egészen más jelentősége van, mint amit az első érzett: jelen van egy „nagy testvér” is.

A „csillagkép” szükségszerűen megváltozik a harmadik gyermek érkezése után is: az apának és az anyának immár három gyermeke van. Az első trónfosztott lett, követte a második is, aki most az első és a harmadik között igyekszik helyet találni. A következő születéseknél ez így megy tovább, új „csillagképpel”. Ezért nem találunk a gyermekek között egy és ugyanazon családban hasonló jellemű gyermekeket a számos hasonlóság ellenére sem. Különböző családok nagy gyerekeinél hamarabb találunk bizonyos affinitást, mint egy család első és második gyermekénél. Egy háromgyermekes családban a második, aki az előbb még újszülött volt, most nehezebb helyzetbe került. Rájön, hogy nem ő a nagyobb és nem élvezheti a „kicsi” helyzetét sem. Rájön, hogy elhanyagolják és kihasználják.

Az a benyomása, hogy a család igazságtalan, és ezért kihívó magatartást mutat csak azért, hogy később igazoltnak érezhesse magát.

Igény az elsőszülöttségre

A csillagkép sok arcú: gondoljuk csak meg, két fiú között egy leány egyéniségének kialakulását vagy egy fiú helyzetét három lány között.

Jellegetes dolog az „elsőszülöttség igénye”. Először éveken át az „egyedüli” volt, lekerül a trónról, újból „meg kell hódítani” a szülők szeretetét, még ha ez nehéz is, és uralkodnia kell érzelmeiben. Ha ezt teszi, a felnőttek elismerik készségét. Előfordul, hogy az elsőszülött olyan tulajdonságokat csillogtat meg, amelyek „korát megelőzik”, szinte helyettesíti a szülőket. Nem riadnak vissza a fáradságtól és a szorgalomtól. A családi képeken az elsőszülött komoly arcot vág, szinte kihívóan néz a fényképezőgép lencséjébe.

A legfiatalabbnak kiváló helyzete van. Hamar rájön, hogy bár teljesen erőtlennél és „védelem” nélkül kezdett, de igen gyorsan összegyűjti a „kiszolgáló személyzetet”. Ha a szülők nem ügyelnek eléggé, könnyen megtörténhet, hogy a kicsi megtartja ezt a kiváltságos „helyzetét”, és ugráltat maga körül megállás nélkül mindenkit. Az egyke pedig nehezen kapcsolódik bele a körülötte lévő életkörülményekbe. Felnőttek között törpe marad. Ez nem csoda, hiszen testvérek nélkül nem tudja kialakítani a neki megfelelő környezetet. Ezért nagyon fontos, hogy gyorsan bekerüljön egy gyerekcsoportba, hogy megtanulja a közös élet rejtélyeinek fogásait.

A TESTVÉREK FÉLTÉKENYSÉGE

A gyermekek közötti rangsor egy nagyon fontos dolog. Itt szembesülnek olyan alapkérdésekkel, amelyek kihatással vannak életükre. Ezt a tényt nem szabad figyelmen kívül hagyni! „Anyu, mikor visszük vissza a testvéremet a kórházba?” — tette fel sértődve a kérdést az egyik gyermek. A szülők dermedten vették tudomásul: „Kislányom meg akarta fojtani testvérét egy párnával...” — panaszkolta egy remegő hangú édesanya.

Alig látszott ki a földből az a kisfiú, aki dicsekedve mondta: „Kés van a fogaim között, a testvérem kalóz módra beköti az egyik szemét. Az óvodában mindenki retteg tőlünk...”

A családi rangsorra nem mindig figyelnek oda, pedig nagyon fontos, mert alapvető kapcsolatokat tükröz. Ahol több gyermek van, nagyobb a veszély is. „Hamarosan megszületik a második gyermekem. Már előre rettegek, milyen féltékeny lesz az első...” — írja egy édesanya. A testvérek közötti féltékenység összes következménye: veszekedés, dacolás, sírás aggasztja a szülőket.

Mit gondoljunk erről?

A féltékenység egy természetes érzés. Aki szeret, az megtapasztalja ezt az érzést: akit szeret teljesen „birtokolni” akar. Aki féltékeny, még nem rossz: az a baja, hogy nem szeret még helyesen. Aki nem szeret, nem is mutat féltékenységet. A gyerekek már zsenge korukban kénytelenek felismerni a rideg valóságot: megosztani apjukat és anyjukat. Ez az érzés gyorsan jön: először az apjukra féltékenyek. Az újdonsült apa hamar megismeri a bébi féltékenységét, aki az anyját ki akarja sajátítani. A szülők is féltékenyek lehetnek gyermekeikre.

A féltékenység olyan életszakasz, amit le kell küzdeni. Vannak olyan szülők, akik leragadtak a féltékenység bűvkörében. Zavartan és drámaian fogják fel. A gyermeket segíteni kell, hogy kiszabaduljon a kizárásos birtoklás csapdájából.

Nincs biztos recept rá. Egy nagyon „erős” érzés, nem lehet kikerülni. A gyerekeket meg kell óvni szükségtelen fájdalomtól, ezért fontos, hogy a szülők „figyeljék” a féltékenységet. Tegyük lehetővé, hogy a gyerekek kimutassák drámai jelenetek és letaroló vélemények nélkül. Egy gyerek mindenre képes, hogy a tarthatatlan szenvedésekből kikerüljön: beteget játszik, elhanyagolja a tanulást, veszélynek teszi ki magát. Lehetőséget kell adni a gyermeknek, hogy a rivális helyzeteket ne vegyék komolyan... és ez nem könnyű.

Íme, néhány tanács

A családban mindenkinek legyen meg a maga helye. A család egy olyan csillagkép, amelyben senki nincsen középpontban, mégis mindenki fontos. A kisgyermek nagyon féltékeny lehet csupán azért, mert egykor kis zsarnoknak tartották. Rá kell bízni a gyerekekre valami fontos és hálás feladatot, így nem érzi, hogy nélkülözik. Érezzék azt is, hogy az érzelem kimutatásának különböző formái lehetnek. Az idősebbet ne terheljük túl, a fiatalabbat ne kíméljük. Kerüljük az ilyen kifejezést: „Te már nagy vagy...” A „nagy” ebben az esetben csak csalétek lehetne. Ahol három gyermek van, a középső helyzete nem könnyű: nem élvezi sem az idősebb, sem a fiatalabb előnyeit. Nem szabad végleges jelzőkkel illetni: hazug, buta... Veszélyes lehet!

Nem egy közös felnevelésről van szó. Minden gyermeknek megvan a maga természete, a maga lehetősége és életmódja. A gyerek nem többes számú, minden gyerek egyedülálló, külön érték. A szülők ne hasonlítsák össze őket. Joguk van az egyediség elismerésére és szeretetére. A névnap és születésnap jó alkalom ennek a kifejezésére. A különbözőséget is értékelni kell, erre mindenkinek joga van: erre figyeljen oda mindkét szülő!

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Szent Gellértről... (1.)

Ha visszatekintünk a hazai kereszténység korai idejére, amikor az Itáliából elszármazott, Szent István kérésére Magyarországon megtelepedett Gellért, a püspök-mártír élt, és följegyzések szerint harminc fiatal magyar oktatására papi szemináriumot alapított.

Szent Gellért alakja históriánk legszebb példái közé tartozik, Szent István gondolkodásában a „Magyarország a Nyugat része és védelmezője” eszmény és valóságos érdemi megtestesítője. Nemeskürty István írja: „A Nyugat itt nem égtáját, hanem egy kultúrát jelent és jelképez.” Való igaz, ha István nem törte meg Ajtony és az Erdélyt uraló Gyula hatalmát, hazánk a „cirill betűs” bizánci vallás és kultúrkör része lett volna.

Cluny, Chartres, Passau, Bamberg: ezek az istváni kapcsolatok Nyugat-Európát jelentették a nemzeté rendeződő hazában, s a római szertartású csanádi püspökség karakterisztikusan képviselte ezt a korszerű törekvést, lelkiiséget. Gellért Ajtony legyőzése után került a püspöki székbe, addig elrejtette a Bakony erdeje, de előtte Esztergomban Imre nevelője.

Gellért számára mindig „kitaposott út”, amikor a legenda szerint is „a népsokaságot kerülve a béli remeteségbe vonult”, cellát épített. Vágyott az ígéretre, melyet Joel próféta által közölt Isten: „Az Úr a magányba vezet és a szívhez szól”. Akik a magánykeresésben Szent Gellértet követve a „lenézett, megvetett világot” röptető szárnynak tekintik, hamar észreveszik a természet szépségeit. Észre is kell venniük, hiszen ennek a lelkiületnek másik szárnya az Isten szeretete. Szent Ágoston tanítja, hogy kettős tükör a megismerés: Isten és a természet. Az eszmetörténész Rászlai Tibor sorait érdemes idézni:

„A mai ökológikus gondolkodás partikuláris – elvesztette a szerves és a szervesen világ holisztikus vízióját. Távcsovekbe szorítja az eget, obszervatóriumokban nyújtja meg a látás hosszát – a nyitott szem formálta rend befogadása helyett. Mikroszkóppal nézi s megnagyítja a parányit – ám közben nem gondol Arra, aki – nagyítás nélkül – igazán Nagy és Végtelen. Törvényt, okot, összefüggést keres rációja élével, ugyanakkor figyelmét elkerüli az örök Eszme, az örök törvény...”

„Kant óta a modern bölcelet képtelen kilépni a tudatból, az énből – a tárgyi, a természetig, a természetesig. E modernitás hívei szerint a természet nem más, mint képzet, mint a képzetek vetülete. S az egész világot az „én”-ből szövögetik, miként a pók hálóját a potrohából. Aztán kínlódnak, hogyan jussanak ki a tudat világból, ebből a pókhálóból, hogyan realizálják a képzetet, a tudattartalmat...”

És még ők nézik le a középkori embert, hogy zárt volt a világa: a természetet megvetette. Istentől eltevelyelve elfeledte a világot. Ők, akik a távcsovtól nem látják az eget. Zárt volt Szent Gellértnek is a világa, mint a hegyek övezte bakonybéli völgykatlan; de ebben a zárt világban széles távlatok nyíltak felfelé, befelé és kifelé – az áttűnő égek irányában kereste Istent.

Módunk van, hogy éppen főművéből, a *Deliberációból* kövessük a béli remete pillantását: „Aki Teremtőjét, tudatlanságától gátolva nem érzi, nem tudja fölfogni, nézzen fölfelé, és azáltal tanulja meg, mily nagy és mily hatalmas, milyen rettenetes, aki mindezt a semmiből teremtette. Hogy senkinek se legyen mentsége: Istent nem ismerhetem, azok számára bizonyosságul is, vigasztalásul is – megalkotta az ég világát. Azt akarta, hogy mindenki filozófus legyen, a lehető legjobb, legcsodálatosabb ismerettel. Mert ha azt kérde valaki, mily ragyogóan fényes az Isten – nézzen a Napba, melyet alkotott. Lásza meg, hogy fénylik Ő, akitől fényes a Nap; elviselhetetlen, kimondhatatlan fény. Ha az érdeklő, mily nagy és nem tudja fölfogni nagyságát – ami lehetetlen is –, vizsgálja az eget és a föld széles tereit...”

† Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 15. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 22-től október 1-jéig tartó hangversenysorozaton neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban rendezendő hangversenyek, valamint a Szegedi Dóm Látogatóközpontban hallható kamarakonzertek ingyenesen látogathatók. [A program:](#)

Szeptember 26., hétfő 19.30 óra – Szegedi Dóm Látogatóközpont

II. Kamarakonzert

Szóló előadók: Anastasia Churakova (szoprán), Alessandro Misciasi (zongora), Kokas Dóra (cselló), Balog József (zongora)

J. Brahms: e-moll cselló-zongora szonáta No. 1

P. I. Csajkovszkij: Arioso

J. Brahms: F-dúr cselló-zongora szonáta No. 2

S. Rachmaninoff: Dalok

Szeptember 27., kedd 19.30 óra – Székesegyház

II. Szimfonikus koncert

Közreműködnek: a Szent Gellért Akadémia Zenekarának fúvósai és az Anima Musicae Kamarazenekar

Szóló előadók: Anastasia Churakova (szoprán), Kelemen Barnabás (hegedű), Kokas Katalin (hegedű), Würtz Klára (zongora)

Vezényel: Yoon Kuk Lee

L.V.Beethoven:c-mollkvartettOp.18/No.4 Allegro

J. S. Bach: d-moll hegedűkettősverseny, BWV1043

S. Rachmaninov: Két dalszoprán szólóra és zenekarra

P. I. Csajkovszkij: Iolanta Arioso-ja „Miért nem tudtam ezt korábban?” (“Отчего это прежде не знала”), Iolanta Op. 69

W. A. Mozart: Esz-dúr zongoraverseny No. 9, KV 271, „Jeunehomme”

Szeptember 29., csütörtök 17 óra – Gál Ferenc Egyetem, Klebelsberg terem

Tudományos előadások a tudomány és a zene kapcsolatáról:

Prof. Dr. Párducz Árpád: Előadóművészek és karmesterek

Prof. Dr. Pál József – Prof. Dr. Janka Zoltán: Dante musicale

Szeptember 30., péntek 19.30 óra – Szegedi Dóm Látogatóközpont

III. Kamarakonzert

Szóló előadók: Görög Noémi és Görög Enikő (zongora négykezes), Yoon-Hee Kim (hegedű)

J. S. Bach: g-moll szonáta BWV 1001

G. Fauré: Dolly-szvit, Op. 56 négykézes

J. S. Bach: b-moll Partita szólóhegedűre BWV1006

M. Ravel: Lúdanyó meséi – négykezes zongorára

Október 1., szombat 19.30 óra Székesegyház

III. Szimfonikus koncert

Közreműködnek: a Szent Gellért Akadémia Zenekarának fúvósai és az Anima Musicae Kamarazenekar

Szóló előadók: Dent-Bogányi Clara (oboa), Bogányi Bence (fagott), Jae-Yeon Won (zongora)

Vezényel: Yoon Kuk Lee

A. Vivaldi: Sinfonia Al Santo Sepolco, RV 169

W. A. Mozart: Esz-dúr Sinfonia Concertante, KV 364

W. A. Mozart: A-dúr zongoraverseny No. 23, KV 488

Október 2., vasárnap 19.30 óra Székesegyház

A Szegedi Szimfonikus Zenekar koncertje

Vezényel: Gyüdi Sándor

Jótekonysági hangverseny a Korábban Érkeztem Alapítvány javára

Kilencedik tanévét kezdi a CsaládEgyetem, melyet 2014 óta szervez a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége. Az őszi szemeszter nyitó rendezvényén szeptember 27-én, kedden 17.30 órától a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) Pécsi Rita neveléskutató tart előadást *Bízz benne(m)! – Mire képes a bizalom a nevelésben és a vezetésben?* címmel. Az előadás mindenki számára nyitott, előzetes regisztráció nem szükséges. A rendezvény idején gyermekfelügyeletet biztosítanak a szervezők.

A tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia (Tátra tér 5.) közössége búcsúját október 2-án, jövő vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmisében ünnepli, melynek szónoka és főcelebránsa Liszkai Tamás rózskai plébános lesz. Ebben a misében iktatják be a liturgikus szolgálatba a közösség új akolitusát, az egyházköztség világi elnökét, Kalocsai Tibort. Az ünnepi szentmisén a zenei szolgálatot a templom kórusa adja, karvezető Simon Bálint lesz.

A kisgyermekes családokat várják vasárnapként a 10 órakor kezdődő szentmisére a jezsuiták Szent József templomába (Dáni János u. 3.). Vidám énekek, rövid prédikáció, közös csöngetés és az oltár körben állása vár kicsikre és nagyokra. Az első alkalom október 2-án lesz. További információ és feliratkozás a heti felkészülést segítő ötletekre a szentjosef.jezsuita.hu/gyerekmise oldalon olvasható.

A Belvárosi Plébánia közössége várja azoknak a 6-14 éves fiúknak a jelentkezését, akik szívesen ministrálnának a Dómban. Bővebb információ a szentmiséket követően a sekrestyében kérhető.

Gyűjtést kezdeményezett a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás az egy nehéz helyzetbe került család részére. Az édesanya halálát követően az apuka egyedül maradt két kiskorú gyermekével. Az anya hosszantartó betegsége alatt komoly adósság halmozódott fel, melyet a családfő nem tud visszafizetni, és a család lakhatása is veszélybe került. Megsegítésükre a nagylelkű támogatók az alábbi számlaszámra küldhetik pénzügyi adományukat: Takarékbank, Burus Bence Csaba, 50432064-10003554.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia szeptember 7. és 9. között tartotta őszi rendes ülését. A számtalan feladat mellett a püspökök testülete megkezdte a 2025-ös szentév előkészületeit, melynek mottója: „a remény zarándokai”. A szentév egy több mint 700 éves hagyomány a katolikus egyházban. Az első szentévet 1300-ban tartották, azóta általában emberöltőnként, azaz 25 évenként tartják. Vannak azonban rendkívül szentévek is. Ilyenre legutóbb 2014-ben volt példa, amikor az irgalmasság rendkívüli szentévet ünnepelte az egyház.

Idén 15. alkalommal rendezi meg a három történelmi keresztény egyház a „72 óra kompromisszum nélkül” című önkéntes ifjúsági akcióit október 6. és 9. között. A programban részt vevő fiatalok olyan közhasznú feladatokat vállalnak, mint például játszóterek, intézmények felújítása, erdőtakarítás, szociális segítségnyújtás, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek, például fogyatékkal élőknek, időseknek. A „72 óra kompromisszum nélkül” célja, hogy felhívja a társadalom figyelmét a fiatalok segítőkészségére, elkötelezettségére, erejére és lelkesedésére, valamint, hogy ezeket az értékeket a résztvevőkben is tudatosítsa. A szervezők évről évre 7-9 ezer fiatalot mozgatnak meg, akik országsszerte mintegy 400 önkéntes projektet valósítanak meg. A programra jelentkezni szeptember 30-ig a 72ora.hu/regisztracio oldalon lehet.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.